

Vedkommende saa meget, som man har. Jeg tror, at den herefter ikke vil komme til at spille nogen stor Rolle.

Endelig maa jeg nævne et fjerde Punkt, som forekommer mig at være et stort Offer, der er bragt paa disse Skatteloves Vandring, det er Indskrænkningen med Hensyn til det kommunale Selvstyre ved Skatteansættelsen. Dette Tilbageskridt skete allerede i Skattekommissionen, og nu vil jeg paa ingen Maade lade, som om jeg, der dog har nogen parlamentarisk Erfaring, ikke vidste, at naar man skal forhandle med en Modpart og skal ind paa en Ting, som er Modparten imod — saaledes som i dette Tilfælde den stigende Skala og meget andet — maa man byde Modparten noget, som er en selv imod, og som er Modparten behageligt. Det er alle Forhandlingers Lod. Derfor skal jeg ikke rette nogen skarp Bebrejdelse imod Fler-tallet, der den Gang gjorde det store Offer paa det kommunale Selvstyres Omraade, det vandt sikkert noget ved dette Offer, men jeg vilde ønske, at Offeret ikke var blevet slet saa stort, og navnlig vilde jeg ønske, at det ikke ved Forhandlingerne i Landstinget i Aar var blevet endnu større. Jeg behøver ikke at minde om det Standpunkt, dette Ting altid har indtaget baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Overskattekommissioner til Dels af embedsmæssig Natur og Spørgsmaalet om Skattevedtægter med snævert dragne Grænser for den Forandring af Indtægter, som kan gøres opad og nedad dels efter Indtægternes almindelige Natur og dels efter Skatteydernes særlige Forhold, Familieforhold osv. Man har altid her i Tinget været imod at drage saadanne snævre Grænser, idet man har anset det for at gaa i modsat Retning af at skabe virkelig Retfærdighed paa dette Omraade og for at være et Indgreb i Hjertet af det kommunale Selvstyre. Jeg er ikke blind for, at Vilkaarigheden kan skabe Uretfærdighed paa et eller andet Omraade, men jeg er overbevist om, at den offentlige Mening dog er en kraftig Modvægt derimod, og jeg tager heller ikke her Ordet for, at man skal være uden Vedtægter, idet jeg aldrig har ment, at det vilde være heldigt at være fuldstændig retsløs paa dette Omraade, men jeg har imod, at Grænserne drages saa snævert, som det

her sker, og at man har indført Overskattekommissioner for den mellemkommunale Beskatnings Vedkommende. I Skattekommissionen kom man her til Grænser — jeg holder mig særlig til Grænserne opad, som have den største praktiske Betydning — som vare satte til 65 indtil 20 pCt. som almindelig Forhøjelse af Indkomsten. Dette er gaaet ned til at bevæge sig mellem 50 og 15 pCt., og Forhøjelsen for den enkelte er gaaet ned fra 35 til 25 pCt. Dette er en meget betydelig Forandring, der saaledes er foregaaet, og et stort Offer, der er gjort for Skattelovens Gennemførelse.

Der er mange andre Ting, jeg kunde nævne, som ikke forekomme mig at være heldige Forandringer. Jeg skal saaledes nævne Bestemmelsen om, at Ejendomme kun skulle vurderes hvert 10de Aar i Stedet for hvert 5te Aar og Beskatningen af kommunale Ejendomme. Det skal jeg dog gaaet hen over, særlig da det er fremført af det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), til hvem jeg ganske kan slutte mig.

Men kunne vi paavise væsentlige Tilbageskridt, Ofre, der ere gjorte under Skattelovens Behandling i Rigsdagen, kunne vi sandelig ogsaa paavise Forbedringer, og det var det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) ganske glemte i Gaar. Tage vi blot Forholdet mellem Regeringsforslaget og Forslaget, som nu er kommet til os fra det andet Ting, glæder jeg mig fuldt ud over, at Besætning og Inventar ere fritagne for Ejendomsskyld, og ligeledes over, at Aktieselskaber ere inddragne under Formue- og Indtægtsbeskatningen. Det sidste Punkt blev der rettet et meget skarpt Angreb imod af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen), og vi have hørt lignende Angreb mange Gange tidligere. Jeg maa benægte, at det er noget enestaaende absurd, man her har foretaget sig. Vi behøve ikke at gaa længere ud i Verden end til den Skattelov, der er den oprindelige Model til de Skattelove, der her behandles, nemlig den preussiske Beskatningslov af 1893. Der have vi den samme særlige Beskatning af Aktieselskaber, og medens man her kun beskatter Indtægter over 4 pCt., har man der endda draget Grænsen ved $3\frac{1}{2}$ pCt. Det kan heller ikke omdisputeres, at hvad der end